

Beerta

Datum 3 maart 2025

Een meisje

Dat op bloten voeten

Door de sneeuw liep

Aan de rand van het bos , stond een oud
huisje

Daar leefde het meisje in armoeden

Haar ouders leefde allang niet meer.

En op een dag werd het meisje wakker, en
ging op haar bloten voeten door de
sneeuw, water halen bij de put. Dat water
had ze nodig om eten te maken, buiten
was het koud en guur.

En het bleef maar sneeuwen binnen in dat
huisje was een open haard

En daar zat het meisje veel bij , want daar
was het lekker warm

En ze zag van uit het raampje een
koolmeesje en een pimpelmeesje

Op een hekje zitten even later kwam er
een roodborstje bij

Het meisje had lekkere pinda's voor de
vogels en die had ze aan een draad
gehangen, en ze gingen er lekker aan
snoepen, en weer zag het meisje dat
vanuit het raampje daar zat ze in een
schommelstoel , ze woonde daar alleen.

Die nacht was het was bitterkoud , de
maan was erg wazig en het meisje sliep,
En was zo moe, die nacht droomde ze
over een paar nieuwe schoenen, maar dat
geld had ze niet, zo arm was het meisje,
Daarom ging ze op haar bloten voeten
door de sneeuw , en daarop had ze ook
altijd koude voeten, en elke keer als ze op
haar bloten voeten naar de put liep
Waren ze paars van de kou,
Ze ging dan water halen

Ze had water nodig om een potje thee te gaan maken,

Dat ging er wel in, en zeker met dat koude weer, en de zon scheen heerlijk , buiten was het even op gehouden met sneeuwen , maar er lag wel veel sneeuw.

Om dat de zon er op scheen leek het net op stenen van kristallen, en dat was een mooi gezicht.